

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев2 66/06
20.04.2006. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Снежане Андрејевић, председника већа, Споменке Зарић, Слађане Накић-Момировић, Звездане Лутовац и Софије Вагнер-Личеноски, чланова већа, у парници тужиоца АА, чији је пуномоћник АБ, адвокат, против туженог "ББ", чији је пуномоћник БВ, ради поништаја одлуке, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Окружног суда у Зајечару Гж. 1395/04 од 29.9.2004. године, у седници већа од 20.4.2006. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

УКИДАЈУ СЕ пресуда Општинског суда у Бору П. 1. 132/04 од 6. априла 2004. године и пресуда Окружног суда у Зајечару Гж. 1395/04 од 29.9.2004. године и предмет се враћа првостепеном суду на поновно суђење.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Бору П. 1. 132/04 од 6. априла 2004. године, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да се поништи решење туженог под бројем III/1-377 од 22.априла 2003. године којим је отказан уговор о раду који је тужилац закључио са туженим "ББ" 1. јула 1998. године за послове лаборанта, те да се тужени обавезе да тужиоца врати на рад.

Пресудом Окружног суда у Зајечару Гж. 1395/04 од 29.9.2004. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против другостепене пресуде тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 386. раније важећег ЗПП-а, који се примењује на основу члана 491. став 1. и 4. ЗПП ("Службени гласник Републике Србије", број 125/04) и нашао да је ревизија тужиоца основана.

Према утврђеном чињеничном стању, уговором о раду од 1.7.1998. године тужилац је засновао радни однос код туженог на месту лаборанта, на неодређено време са пуним радним временом. Анексом уговора о раду, који је донет 25.3.2003. године, предвиђене су измене и допуне уговора о раду тако што је утврђен начин обрачуна плате запосленог у складу са правилником, као и измена тачке 15. уговора о раду тако што је наведено у којим случајевима престаје радни однос отказом уговора од стране послодавца. Тужилац овај анекс није потписао, уз образложење да анекс није у сагласности са Општим колективним уговором. Декан туженог је тужиоца упозорио на постојање разлога за отказ уговора о раду, а побијаним решењем тужиоцу је отказан уговор о раду у смислу члана 103. став 3. Закона о раду, јер је одбио да потпише понуђени уговор о раду који су потписали сви запослени. Нижестепени судови налазе да су понуђене измене уговора о раду биле оправдане, пошто се ради о изменама које су се односиле и на остале запослене код туженог, и које су остали радници потписали. Стога је тужбени захтев тужиоца за поништај решења којим му је отказ уговор о раду одбијен.

По оцени Врховног суда, основано се ревизијом тужиоца истиче да је у побијаној пресуди због погрешне примене материјалног права чињенично стање остало непотпуно утврђено, због чега су обе нижестепене пресуде укинуте.

Према ратификованој Конвенцији МОР-а бр. 135 о заштити и олакшицама које се пружају представницима радника у предузећу, ("Службени лист СФРЈ" бр. 14/82) и Препоруци бр. 143 о радничким представницима, раднички представници уживају заштиту од сваког штетног поступка по њих, а посебно отпуштања с посла. Према одредби члана 51. Општег колективног уговора, председник, члан органа организације синдиката, председник подружнице, (представници организације синдиката) за време обављања функције, ако поступа у складу са законом или колективним уговором, не може да се распореди на друго радно место ако је то за њега неповољније и да се утврди престанак потребе за његовим радом, или да се на други начин стави у неповољан положај. Одлуком Уставног суда ("Службени гласник Републике Србије", број 12/2000) утврђено је да је неуставан само први део члана 51. Општег колективног уговора који пружа заштиту синдикалним представницима у року од две године по престанку њихове функције.

У нижестепеним одлукама нису узети у обзир наведени прописи, па је испитивано само да ли је послодавац понудио тужиоцу закључивање анекса уговора о раду под измењеним условима из оправданих разлога, а није на поуздан начин утврђено да ли је у време доношења побијане одлуке тужилац био на функцији представника организације синдиката, те да ли би применом анекса са

тужилац око на функцији представника Организације Судијама, те да ли се приликом доношења одлука са изменама и допунама уговора о раду био стављен у неповољнији положај.

У поновном поступку, првостепени суд ће употпунити чињенично стање на наведени начин, након чега ће бити донета правилна одлука о основаности тужбеног захтева тужиоца.

Из наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у изреци, на основу члана 395. став 2. ЗПП.

Председник већа

судија

Снежана Андрејевић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

љм